

Evanjeliu na štvrtok 4. týždňa v Cezročnom období: pokyny na cestu

Komentár na štvrtok 4. týždňa v Cezročnom období. „Zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Prikázal im, aby si na cestu nič nebrali.“ Na to, aby ľudia boli Ježišovými svedkami v prvom storočí aj dnes, potrebujeme niekoľko vecí: slobodné srdce, rodinu Cirkvi a Božiu pomoc.

Evanjeliu (Mk 6, 7-13)

Ježiš zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Dal im moc nad nečistými duchmi a prikázal im, aby si okrem palice nebrali na cestu nič: ani chlieb, ani kapsu, ani peniaze do opaska, ale aby sa obuli do sandálov a neobliekali si dvojce šiat. A povedal im:

„Keď kdekoľvek vojdete do domu, ostaňte tam, kým odtiaľ nepôjdete ďalej. Ale keby vás na niektorom mieste neprijali, ani nevypočuli, odídte odtiaľ a straste si prach z nôh na svedectvo proti nim.“

Oni šli a hlásali, že treba robiť pokánie. Vyhnali mnoho zlých duchov, pomazali olejom veľa chorých a uzdravovali.

Komentár

Apoštoli sú doslova „poslaní“, teda tí, ktorých si Boh vyvolil, aby prinášali dobrú zvesť celému svetu. V dnešnom evanjeliu nachádzame pokyny na cestu, slovo, ktoré označuje nielen trasu cesty, ale aj skúsenosť nasledovania Ježiša.

Prvým pravidlom, ktoré nám Majster dáva, je ísť „po dvoch“. Viera nie je individuálnou vierou, ale dedičstvom Cirkvi: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja uprostred nich“ (Mt 18, 20). Od prvých storočí až po dnešok bol kresťanský apoštolát vždy spoločný, podobne ako misionári vo vzdialených krajinách, ktorí nikdy nejdú sami.

Po druhé, je dôležité „nebrať si nič na cestu“, ani jedlo, ani pitie, ani peniaze. To poukazuje na slobodu sebadarovania, ktorá nám umožňuje plniť Božiu vôľu: „Cestou k Bohu je Kristus; ale Kristus je na kríži. A aby

sme mohli vystúpiť na kríž, musíme mať slobodné srdce, odpútané od pozemských vecí“ (sv. Josemaría, *Krížová cesta*, X. zastavenie).

Jediné, čo musí Ježišov učeník nosiť, je palica, ktorá nám pripomína Božiu podporu a ochranu: „Nebojím sa zlého, lebo ty si so mnou; tvoja palica a tvoja palica, tie sú mi útechou“ (Ž 23, 4).

Pokyny vyzývajú k dôvere v Boha i blížneho a predpokladajú prax pohostinnosti a podpory, ktorá je charakteristická pre ranokresťanské komunity. Učeníci počas svojej misie v istej oblasti našli pohostinnosť v rodinách, ktoré im poskytli všetko potrebné, pretože „kto pracuje, zaslúži si mzdu“ (Lk 10, 7).

Podobne ako prví apoštoli, aj dnešní kresťania potrebujú na nasledovanie Pána len niekoľko vecí: slobodné srdce, rodinu Cirkvi a Božiu pomoc.

Giovanni Vassallo // Sguler - Getty Images Signature

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/jueves-to-4/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-to-4/) (21.03.2026)